

1495
21/2

01 ΔΕΚ. 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Αθήνα, 30/11/2010

Αριθ. Πρωτ.: B13-848

Ταχ. Δ/νση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporiou@gge.gr
FAX : 210 3837843

ΠΡΟΣ :

**Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Αναφορών (2)**

KOIN.:

- Βουλευτή κ.
1. Μ. Μπεκίρη.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Αναφορά του Βουλευτή κ. Μ. Μπεκίρη.

Σχετ.: Αναφορά 1495/01-11-2010.

Απαντώντας στην παραπάνω αναφορά, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μ. Μπεκίρης σχετικά με δημοσίευμα της εφημερίδας ΤΟ ΠΑΡΟΝ που αναφέρεται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού με τίτλο : «Πως χάθηκε το.....πυρηνικό όπλο κατά των πολυεθνικών», σας επισυνάπτουμε το με αρ. πρωτ. 6990/11-11-2010 σχετικό με το θέμα έγγραφο της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ

ΕΠΕΙΓΟΝ
**[Αποστολή με ηλεκτρονική αλληλογραφία,
τηλεομοιοτυπία και επίδοση]**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Γενική Δ/νση Ανταγωνισμού
Κότσικα 1A & 28ης Οκτωβρίου,
104.34 Αθήνα
Πληροφ.: Μ. Δερεδάκη
Τηλεφ.: 210-88.09.150
Τηλεομ.: 210-88.09.132
Ηλ.Δ/νση: mderedaki@epant.gr
Ιστοσελ.: www.epant.gr

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2010
Αριθ. Πρωτ.: 6990

Προς
**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ - Γ.Γ. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ**
Υπόψη κας Κ. Παπακώστα
**Τηλ. : 210-38.37.150, 309
Τηλεομ. : 210-38.37.843
Ηλ.Δ/νση.: demporiou@oaoe.gr**

Θέμα: Πώς χάθηκε το ... πυρηνικό όπλο κατά των πολυεθνικών

**Σχετ.: Το με αρ. πρωτ. Β13-848/5.11.2010 έγγραφό σας, το οποίο αφορά
στην με αρ. πρωτ. Αναφορά 1495/2.11.2010 του βουλευτή της Νέας
Δημοκρατίας κ. Μιχάλη Μπεκίρη**

Σχετικά με την ανωτέρω Ερώτηση του αξιότιμου βουλευτή κ. Μιχάλη Μπεκίρη σας ενημερώνουμε τα εξής:

Η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ, πρώην ΔΕΚ) της 10.9.2009 στην υπόθεση C-97/08, Akzo Nobel NV κ.ά. κατά Επιτροπής την οποία μνημονεύει ο κ. Βουλευτής, δεν σημαίνει επαναστατική μεταβολή της νομολογίας αλλά αντίθετα εξειδικεύει την υπάρχουσα νομολογία του ΔΕΕ και του Γενικού Δικαστηρίου περί της «αρχής της προσωπικής ευθύνης», δύσον αφορά την επιβολή προστίμων σε υποθέσεις παραβάσεων των κανόνων του ανταγωνισμού.

Ειδικότερα, σύμφωνα με πάγια Ευρωπαϊκή νομολογία, η συμπεριφορά μιας θυγατρικής εταιρίας μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία, ιδίως, όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο τη συμπεριφορά της στην αγορά, αλλά εφαρμόζει, κυρίως, τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας. Στην ειδική περίπτωση κατά την οποία η μητρική εταιρία κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής που διέπραξε παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, υφίσταται μαχητό τεκμήριο, όπι η εν λόγω

μητρική εταιρία ασκει φντως αποφασιστική επιφφοή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της.

Η ανωτέρω νομολογία είναι γνωστή στην Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, έχουν δε υπόρξει υποθέσεις όπου η Επιτροπή εξέδωσε αποφάσεις και εναντίον μητρικών εταιριών (ενδεικτικά αναφέρουμε την υπόθεση GLAXO) όταν συνέτρεχαν οι σχετικές προϋποθέσεις.

Πρέπει πάντως να γίνουν οι παρακάτω διευκρινήσεις:

Πρώτον, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, προκειμένου να κινηθει εναντίον μιας αλλοδαπής (μητρικής) εταιρίας, θα πρέπει να έχει διεθνή δικαιοδοσία. Η διεθνής δικαιοδοσία κρίνεται με βάση το άρθρο 32 του Ν. 703/1977, τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου και την Ευρωπαϊκή νομολογία (ιδίως υποθέσεις Dyestuffs, Woodpulp, και Gencor). Επομένως, δεν σημαίνει ότι αυτομάτως υφίσταται διεθνής δικαιοδοσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού έναντι μητρικής αλλοδαπής επιχειρησης μόνον επειδή Ελληνική θυγατρική κατά 100% παραβιάζει το Ν. 703/1977.

Δεύτερον, με βάση την αρχή της εδαφικότητας (principle of territoriality), οι αρχές ανταγωνισμού μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις μόνο για τα αντιανταγωνιστικά αποτελέσματα στο έδαφός τους. Την αρχή αυτή εφαρμόζουν απαρέγκλιτα τόσο η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, όσο και οι άλλες εθνικές αρχές ανταγωνισμού και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αν δεν εφαρμαζόταν η εν λόγω αρχή, θα οδηγούμασταν στο παράδοξο αποτέλεσμα σε περιπτώσεις διεθνών ή παγκόσμιων καρτέλ οι ανά την υφήλιο αρχές ανταγωνισμού να επιβάλλουν πρόστιμα επί του παγκόσμιου κύκλου εργασιών των μητρικών εταιριών των κατό τόπους ημεδαπών επιχειρήσεων.

Τέλος, η πρακτική των αρχών ανταγωνισμού είναι, σε περιπτώσεις παραβάσεων των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού, να επιβάλλουν πρόστιμα υπολογιζόμενα σε ποσοστό ενός συγκεκριμένου ύψους επί των ετήσιων ακαθάριστων εισδόων μιας επιχειρησης από προϊόντα ή υπηρεσίες που αφορούν στη συγκεκριμένη κάθε φορά παράβαση. Δηλαδή, το αρχικό βασικό ποσό προστίμου αφορά πάντα τη συγκεκριμένη αγορά (με τη γεωγραφική και προϊοντική έννοια) στην οποία διαπιστώθηκε η παράβαση. Επομένως, αν διαγνωσθεί μία αντιανταγωνιστική συμπεριφορά στην Ελλάδα σε μία συγκεκριμένη αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών, η Επιτροπή Ανταγωνισμού θα επιβάλει πρόστιμο εκκινώντας από τα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχειρησης (είτε αλλοδαπής είτε ημεδαπής) στην εν λόγω αγορά. Το κριτήριο αυτό ακολουθείται τόσο από την

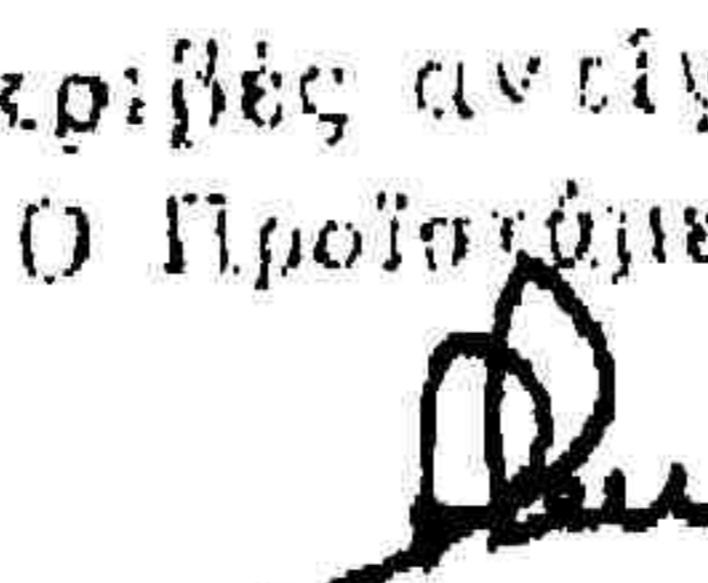
Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού (βλ. παρ. 8 της «Ανακοίνωσης της Επιτροπής της 12ης Μαΐου 2006 περί κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 9 του ν. 703/1977, όπως ισχύει»), δύσκολο και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (βλ. παρ. 5 των «Κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003», Επίσημη Εφημερίδα αριθ. C 210 της 1.9.2006 σ. 2).

Σημειώνεται, επίσης, ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, μέσα στα ανωτέρω δρια, έχει απόλυτη διακριτική ευχέρεια, που υπόκειται σε πλήρη έλεγχο ουσίας από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, να επιβάλει πρόστιμα και τούτο πράττει, έχοντας πάντοτε υπόψη της την ανάγκη τα επιβαλλόμενα πρόστιμα να διασφαλίζουν ένα επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα, όχι μόνο ως κύρωση που επιβάλλεται στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις (ειδικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα), αλλά επίσης για την αποτροπή άλλων επιχειρήσεων να υιοθετήσουν ή να συνεχίσουν αντιανταγωνιστικές συμπεριφορές (γενικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα).

Ο Πρόεδρος

Ακριβές αντίγραφο.
Ο Γεροστόμενος

I. Katsarakis

Δημήτριος Κυριακῆς